

quamvis communis sit pro numero occisorum excommunicationes incurri, Bonacin. ubi proxime, nu. 7. De quo consulas Caram. ex n. 730.

Ibi: Secundo, si quis in alterum.

91 Eadem verba injuriosa in aliquem pluries in continenti repetita, pro una injuria habentur, ac puniuntur, est omnium communis resolutio; videatur Guttier. de delict. q. 127. n. 5. Farinac. d. quest. 22. nu. 28. & quest. 105. nu. 174. apud quos multi. Dubium vero est, quando diversae speciei sunt, quae alicui exprobandur, ut cum injuriandi animo quis alterum haereticum, furem, proditorem appellat, an iste sit puniendus quasi tot injurias irrogaverit, quot verba haec contumeliosa protulerit? Et quamquam Bartolus; & alii asseruerint, pro unoquoque verbo poenam diversam esse imponendam, quam opinionem communem dicit Bonacof. commun. verb. injuria plures. Nihilominus ex omnibus contumeliosis simul dictis unicum delictum effici, una itidem poena plectendum, cum Domino Covarruv. docent Farinac. ubi proxime, Azeved. in l. 2. nu. 51. tit. 10. lib. 8. Recopilat. Guttier. nu. 6. Plaç. dist. cap. 1. nu. 17. vers. Cujus quidem, Bonacin. sup. dist. disp. 2. quest. 4. punct. 2. n. 12. vers. Ex quo patet, Baiard. ad Clar. §. Injuria, ex n. 8. Tusch. lit. A. conc. 131. nu. 13. Sed acrius ob repetitionem injurians coarcebitur, Azev. nu. 53.

92 Sed si Statuto certa pro qualibet injuria verbali poena irrogetur, si plures diversae etiam eodem impetu proferantur, poena pro numero contumeliarum multiplicabitur, Azeved. nu. 52. Lazar. Fenut. in tractat. de momentan. c. 20. n. 12. Baiard. nu. 10. Vide infra num. 94.

Ibi: Tertio, eodem pacto.

93 Qui multas successivè blasphemias profert, unum crimen perpetrat, pro quo poenam statutam, seu verius graviolem, non tamen multiplicatam subibit, Plaç. sup. vers. 4. eod. part. Prosp. Farinac. in praxi criminali. tom. 1. quest. 22. n. 29. Ioan. Guttier. in tractatu de delictis, q. 127. n. 5. Didac. Simanc. de Catholicis institutionib. tit. 8. n. 14. Martin. Bonacin. in summ. ubi sup. dist. disput. 2. quest. 4. punct. 2. nu. 11. Baiard. in addit. ad l. Clar. in prax. §. Blasphemia, nu. 12. Aviles in cap. 25. Praetor. glos. 1. nu. 23. Ant. Alciat. in cap. cum non ab homine, num. 33. de judiciis; Azeved. in l. 1. n. 44. tit. 4. lib. 8. Recopilat. Boer. decis. 381. Decian. tract. crimin. lib. 6. c. 1. nu. 14. qui contra sentientes refert. Quod amplias Baiard. ex Baldo in l. si duo, §. Semel, n. 1. ff. de arbitr. & aliis, quamvis in Deum, & Sanctos blasphemia jactet. Sed Bonacin. n. 3. quoad forum animae oppositum tener sentiens, duo peccata committere, qui simul in diversos Sanctos blasphemias profert: quod consequenter ad tradita supra, n. 89. verius dicendum est. Imo si diversae sint blasphemiae in Deum, vel Sanctum, plura peccata committi sentit Caram. nu. 742. ubi addit, ob scandalum diversarum personarum multiplicari peccatum blasphemiae, licet eadem saepe enuncietur.

Ibi: Quarto, praemisso statuto.

94 Extante Statuto, quo caveatur, ut qui alapam dederit, percussit, aut injuriam verbalem intulerit, certa poena coarceatur, etsi actus veritus uno impetu saepe repetatur, quasi semel delinquens renebitur; sed propter reiterationem poena aggravabitur, ut statim probabitur. Sed si consuetutum fuerit, ut pro

qualibet alapa, vel alia injuria delinquens cuidam poenae subiciatur, toties erit inferenda, quoties quis adversum constitutionem venerit, etiam sub uno actu moraliter continuato; & ita communiter receptum est, de quo per Farinac. d. quest. 22. ex num. 8. Baiard. ubi proxime, à nu. 9. Hieronym. Cevall. commun. tom. 1. quest. 417. Alberic. de Rosat. & alii apud eundem, Plaç. in epitom. delictorum, dist. c. 1. numero 18. vers. Ex quo secundo deducitur, Canter. sup. d. c. ultim. num. 12. Caball. cas. 155. num. 7. Clar. d. quest. 84. num. 3. Fachin. dist. lib. 9. c. 46. Guazzin. numero. 5. & alii apud Farinac. dist. numero, 8.

Quae distinctio aequè procedit in illo, qui uno eodemque impetu, & actu, plura vulnera intulit, ut cum bibente; Canter. ubi proxime, & alii, quos refert Caball. ubi nuper, qui de hoc latissime agit, & distinctioni huic non adhaeret, sed indistinctè tenet, ut quomocumque statutum loquatur, poena sit multiplicanda, nisi levissima fuerint vulnera, n. 18.

Ibi: Quinto, ab eadem radice.

Qui simul, aut morsli quadam continuatione res diversas furripit, etiam ad distinctos dominos pertinentes, non censetur plura furta committere ut statutum poenam mortis imponens pro tertio furto locum habeat; quia furandi consuetudo desideratur, quae non inducitur per actus, qui una eademque animi deliberatione exercentur, Boer. decis. 219. n. 2. Menoch. de arbitrar. cas. 295. nu. 20. Tusch. lit. D. conc. 169. nu. 12. & alii per nos laudati, supra, cap. proxim. nu. 84. qui asserunt, furta eodem die perpetrata non censeri diversa, ut pro illis, si tria fuerint, reus suspendatur: quibus adjunges Caball. cas. 99. num. 49. etsi quoad forum internum plura peccata committi, docuerint Fagund. in Decalog. lib. 2. c. 3. num. 24. Caram. nu. 1706. ubi alii.

Ibi: Sexto, his praemisissis.

Quoties poena propter repetitionem criminis iteranda non est, augeri debet, Farinac. cum multis, nu. 7. Guttier. sup. n. 6. Plaç. d. c. 1. n. 17. vers. Cujus quidem sententia, Caball. num. 50. Canter. d. c. ult. nu. 12. vers. Sed quicquid Bartolus, Guazzin. nu. 5. ad fin. Azeved. in d. l. 2. nu. 53. Quia reiterationum crimen gravius dicitur, ac delinquentem aggravat, glos. in l. si diutino, ff. de pen. quod pluribus comprobabat Caball. nu. 51. ex quo cum poena legis sit extendenda, & exacerbanda, reus arbitrio iudicis est puniendus, Menoch. sup. cas. 591. num. 2.

Est hic notandum, quod singulariter docet D. Covar. & apertius infra, vers. Utum si idem, & refert Farinac. d. quest. 22. nu. 27. scilicet, quod etsi repetitio ejusdem delicti, quoad vindictam publicam unica poena plectatur, & quoad privatam unumquodque factum quasi seorsum commissum, sit coarceandum, ut advertunt Farinac. cum alii, nu. 7. Cancr. nu. 6. Caball. cas. 155. in fine, & omnes communiter; tamen poena, quae venit patri applicanda, non multiplicabitur, sed augmentum duntaxat recipiet pro modo injuriarum.

Verf. Quintum, est hoc in tractatu.

Cum idem crimen ad unum finem, ac circa eandem personam repetitur, antequam de eos reus fuerit delatus, aut punitus, unica poena, quanquam acerbiori ad publicam vindictam est coarceandum; Farinac. nu. 17. Caball. d. cas. 99. n. 50. Roch. de Curt. in c. fin. in 1. notab. de consuetud. Grammat. ver. 17. nu. 4.

n. 4. Tusch. lit. D. con. 169. n. 3. Bertaz. conf. 24. 25. l. 2. Quod procedit, etsi ex intervallo idem delictum committatur, sed non obtinet in criminibus momentaneis, ut in vulnere, sic in eis, quae tractum habent successivum; ut quando administrator publicae pecuniae paulatim furatur, quod exemplum est apud Caball. sup. & hoc notarunt Farin. Tusch. & alii. De quo latius D. Covar. infra, vers. Quod vero diximus.

Ibi: Ubi quis ad obtinendam in eadem lite.

100 Qui in eadem lite plures testes falsos, aut instrumenta, etiam ex intervallo producit, unicam poenam sustinet; quae tamen ob repetitionem sceleris aggravatur, Farinac. n. 26. Caball. cas. 145. num. 2. Baiard. ad Clar. in §. Falsum. num. 26. 27. Bertaz. conf. 520. l. 2. Cavaç. sup. a. tract. de Brach. Reg. fragment. 76. Monticell. in prax. reg. 15. num. 160. Guazzin. num. 2. vers. Ac etiam sciat, Plot. in l. si quando, n. 715. C. unde vi, Affl. & ad constitut. Reg. lib. 3. rubric. 40. in cont. qui falsitatem, numer. 2. Quod ampliat, quomvis Statutum dicat, in numero singulari: Qui teste, aut instrumento falso usus fuerit, talipena teneatur, Guazzin. Affl. ubi proxime, Caball. n. 3.

Ibi: Hinc ego infero.

101 Limitatur communiter praemissa conclusio, quando semel punitus, quia falsis testibus, aut instrumentis usus est, iterum in eadem causa falsitatem hujusmodi repetit; nam denuo falsi poena plectendus erit, Guazzin. Cavalcan. ubi proxime.

Ibi: Sic sane si quis semel percusserit Titium.

102 Clericum eundem ex intervallo pluries percussit, tot excommunicationibus ligatur, quot fuerint percussiones, Pat. Suar. sup. disp. 5. sect. 3. Ugolin. de censur. tab. 1. c. 16. §. 3. n. 5. Baiard. quest. 77. n. 19. Bonacin. sup. a. tract. de censur. disp. 1. q. 3. punct. 5. num. 35. Mat. Alter. eod. tract. l. 3. disp. 610. c. 8.

Ibi: Nam semel excommunicatus.

103 Excommunicationis nexu astrictus potest iterum à jure, vel ab homine excommunicari; quod omnibus censuris Ecclesiasticis commune est, ut ex Theologis mox citandis apparet. Ita probant cap. Engeltrudam, ult. 3. q. 4. l. 29. tit. 9. part. 1. Pat. Suar. summ. sect. 2. Avila de cens. 2. cap. 4. disp. 5. dub. 7. Caball. cas. 157. in fine. Baiard. ubi proxime, Sylvest. in sup. verb. Excommunicatio l. n. 10. Didac. Per. in l. 1. tit. 5. l. 8. Ordinar. Menoch. conf. 24. n. 16. Henric. in summ. l. 13. cap. 25. §. 4. Filiuc. tract. 11. c. 5. quest. 7. Mar. Alter. sup. cap. 7. Bonacin. ubi proxime, n. 1. ubi rationem reddit, quoniam excommunicatus manet capax transgrediendi legem, quae excommunicationem transgressoribus irrogat; & quaquam secunda excommunicatio non habeat effectum ejiciendi ab Ecclesia jam excommunicatum, illum tamen detinendi extra ipsam effectum operatur; nam plures absolutiones desiderantur ut ait Glos. in d. c. Engeltrudam.

Ibi: Quod multum refert quantum ad absolutionem.

104 Qui pluribus excommunicationibus ligatur, etsi ab una absolvetur, ceteris manet irretitus, Pat. Suar. disp. 7. sect. 9. n. 46. Greg. Lop. in d. l. 9. Partit.

ubi bonus textus, Bonacin. ubi proxime, q. 3. punct. 6. n. 1. Tiraquel. de retract. tit. 2. §. 2. glos. 1. nu. 21. Pat. Vazo. in opuscul. tract. de excommunicat. dub. 18. n. 14. Alter. l. 4. disp. 5. cap. 4. Pat. Valent. tom. 4. disp. 8. quest. 17. punct. 8. Gonçal. ad reg. 8. Cancellaria, glos. 13. n. 82. 83. Sayr. de cens. lib. 2. cap. 21. n. 13. Quando autem censetur quis una absolutione à diversis excommunicationibus liberatus, latè tradit D. Covar. in cap. Alma Mater. part. 2. §. 11. ex num. 13.

Verf. Verum si idem crimen.

105 Adde Farinac. n. 27. ubi alios refert, & ita sentiunt omnes, qui requirunt, ut reiteratio fiat ad eundem finem, sic poena multiplicetur, nec identitas personae damnificatae sufficit.

Verf. Quod vero dixi ejusdem criminis.

106 Reiterationem ejusdem sceleris ex intervallo, quamvis ad unicum finem tendatur, novum delictum inducere, dubium non est; non obstante, quod unica poena pro illis actibus imponatur; Farinac. n. 17. qui cum aliis D. Covar. in omnibus sub hoc versiculo contentis sequitur, Caball. cas. 99. n. 50. & cas. 145. n. 1. 2. Barbof. in collectan. ad c. 1. n. 2. de pen. Tusch. d. conc. 169. n. 10. Quod utique verum est in diversis actibus unum finem respicientibus, qui facti ex intervallo plura sunt crimina, pro quibus una poena infligitur, Caball. dist. num. 1. Vide sup. n. 99. 101.

Ibi: Ubi ex iterata rei furiva contractione.

107 Qui rem furto à se occupatam saepe contrectat, nullomodo plura furta committit, quia primam contrectationem per possessionem continuat, l. ei, qui 9. ibi: Assidua contrectatione, ff. de furi. l. inficiando 69. §. Infans, eod. tit. Caball. cas. 7. Salycet. in l. ad ulter. n. 5. vers. Quod si mulier. Qui quid docuerit Bart. in Authent. Sed novo jure, vers. Verius quera nunquid plura, C. de serv. fugitiv. & in d. l. ei, qui, ubi ait, contrectantem eandem rem furtivam per diversa territoria, plura furta committere. At si fur à possessione ceciderit, eandemque iterum recuperet, novum delictum patrat, non tamen ideo poena multiplicabitur, ut aperte Consultus tradit in d. §. Infans. Quo casu locus erit praesenti D. Covar. doctrinae, quod scilicet plura delicta repetita ad eundem finem spectantia pro uno ad supplicium publicum habeantur.

Ibi: Ad idem, l. maritus.

108 Quamvis adulterium committens cum una foemina per multum temporis, toties delinquat, quoties fuerit cum ipsa luxuriatus; tamen unam criminis poenam, non multiplicem sustinebit; Farinac. ubi proxime, Clar. in §. Adulterium, n. 10. Salycet. sup. Barbof. in collectan. ad c. imitare, in fin. 6. q. 1. Ex quibus constat maximum esse discrimen, quod Salycet. notat sup. inter furem, & adulterum; nam ille per contrectationem plura furta non admittit, hic vero tot adulteria perpetrat, quot accessus ad foeminam conjugatam habuerit, licet quoad poenam pro uno delicto habeantur. Hujus differentiae rationem esse putat Salycetus, quia contrectatio fit in re inanimata, quae actui consensum praestare non potest; adulterium autem, consentiente muliere committitur. Quae ratio an congrua sit, aliis cogitanda relinquitur.

Sed

